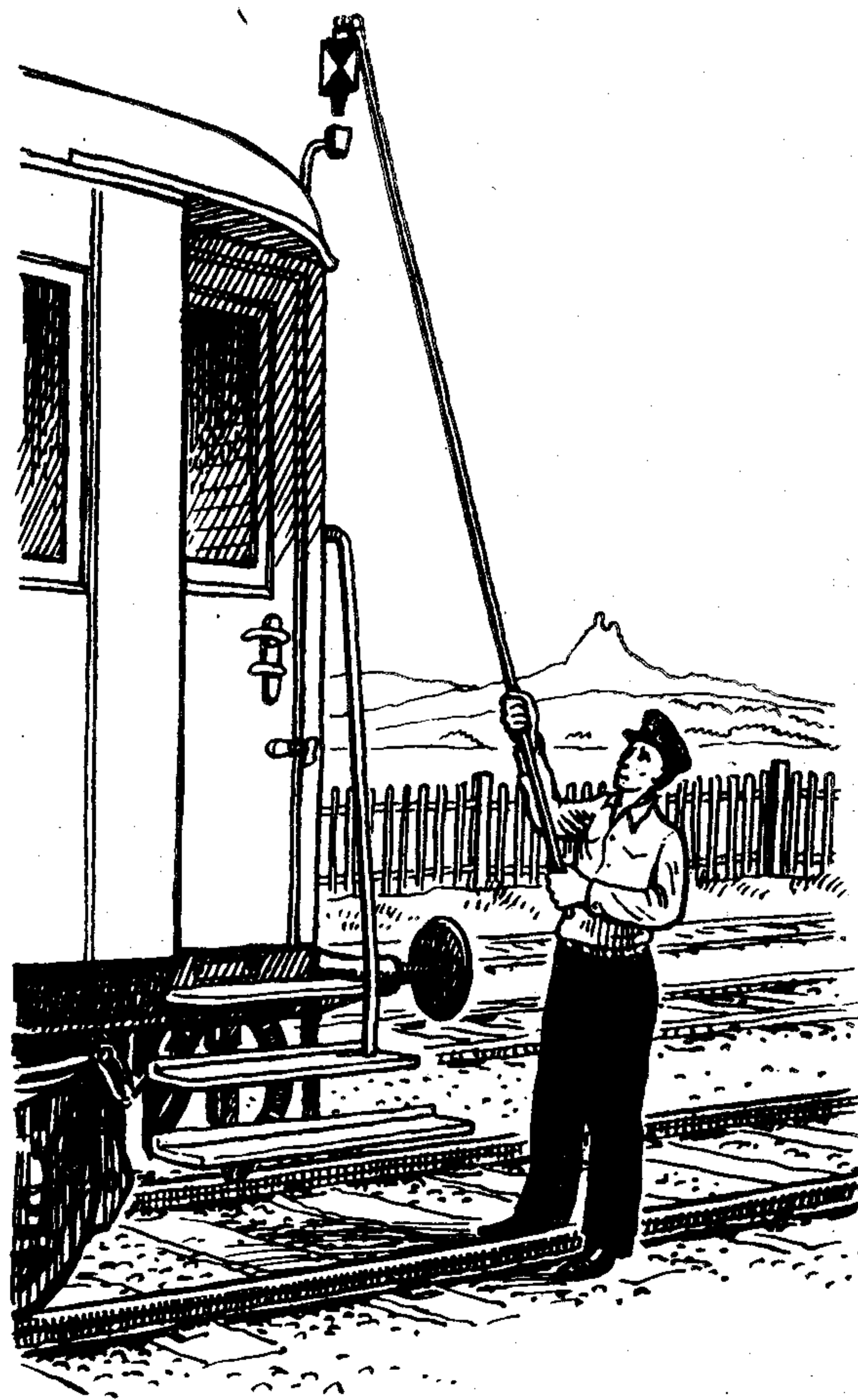

JIŘÍ BOUDA

akademický malíř a grafik, se narodil 5. května 1934 v Praze. V letech 1949 až 1953 studoval na pražské Vyšší škole uměleckého průmyslu u profesorů Petra Dillingera a Karla Müllera. Na Vysoké uměleckoprůmyslové škole v Praze byl žákem prof. Karla Svolinského, jehož speciální ateliér užité grafiky absolvoval v roce 1959. Ještě na škole vyryl třináct ocelorytin — kalendář s železničářskou tematikou, která trvale prorůstá jeho tvorbou. Po absolutoriu spolupracoval s různými nakladatelstvími jako ilustrátor a jako grafik s muzei převážně technickými. Svou volnou grafikou se podílel na desítkách výstav, které pořádal Svaz českých výtvarných umělců, Český fond výtvarných umění a jiní pořadatelé v ČSSR i v zahraničí. Samostatně vystavoval v řadě měst v Československu. V současné době je Jiří Bouda znám svojí drobnou grafikou — exlibris, a ilustracemi ke knihám s dopravní tematikou.

JIŘÍ BOUDA

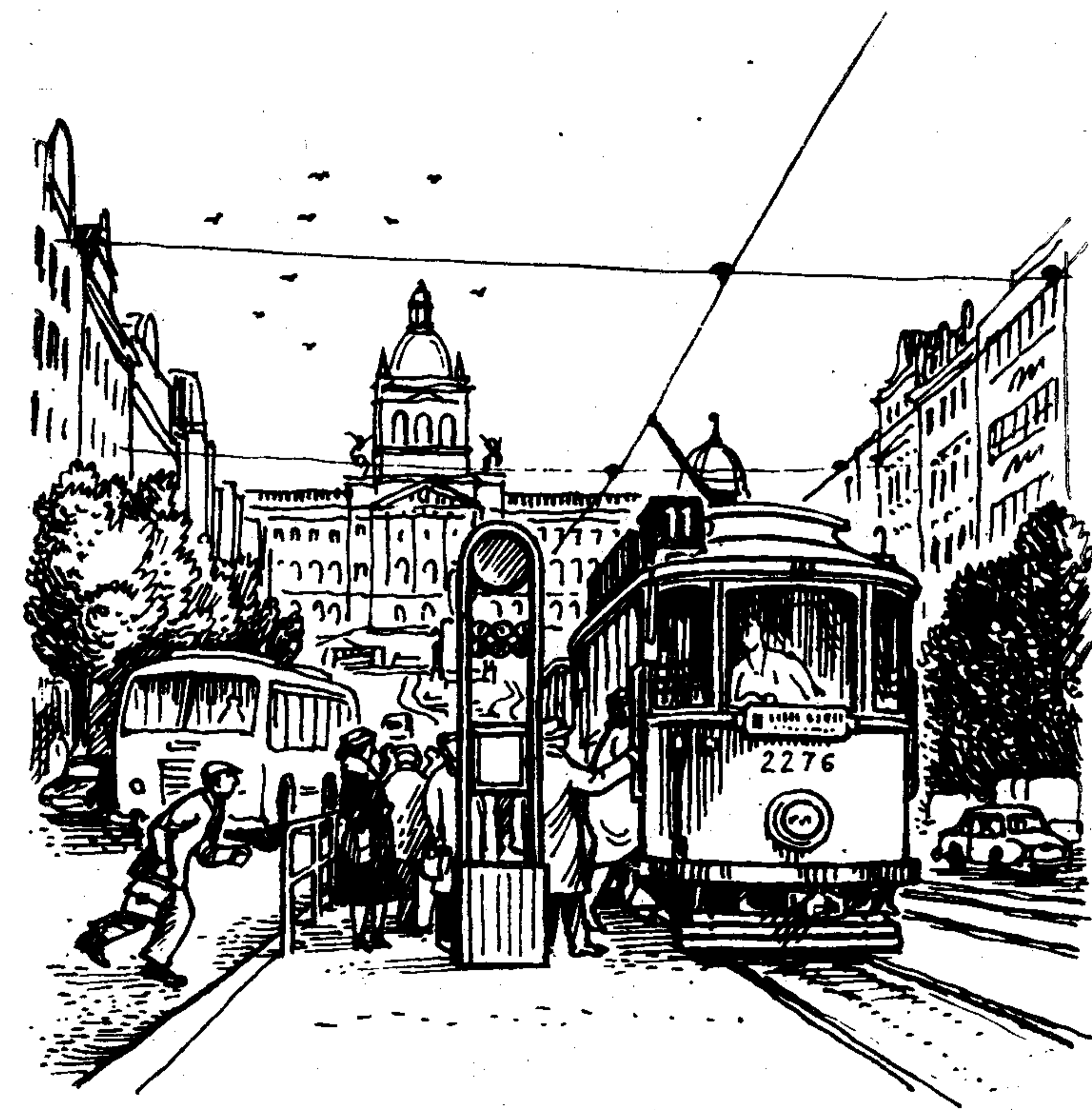
GRAFIKA A ILUSTRACE

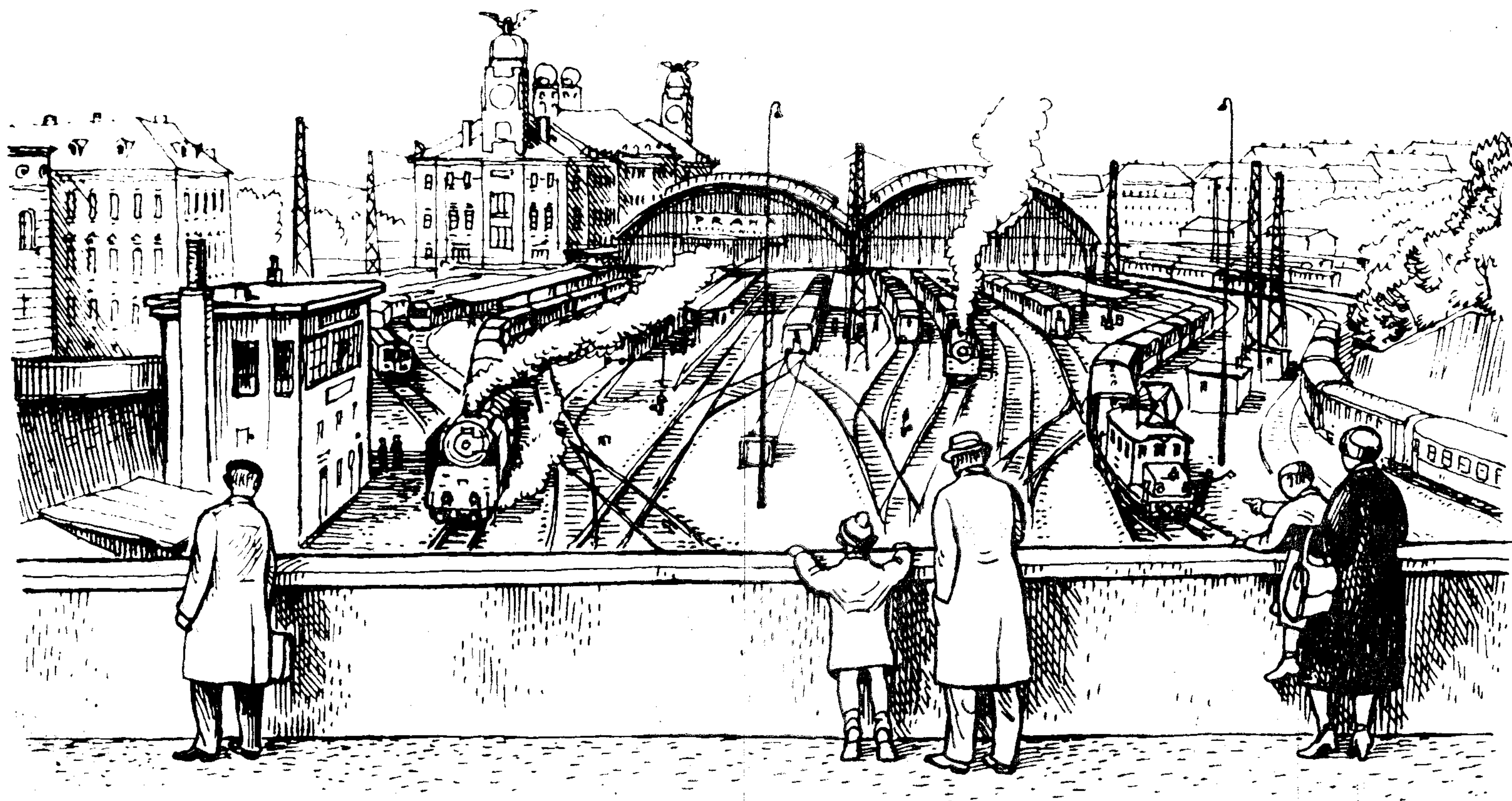
Rodný dům

Václava Šolce

Sobotka, květen

1984

Jiří Bouda — malíř, grafik, ilustrátor, restaurátor, tichý a laskavý člověk milující svou práci a nadšeně se věnující svým zálibám. Stále zasněný do světa železnic, obdivující a objevující půvaby krajiny, kouzlo vesniček a měst. Známe ho dlouhá léta z jeho obrazů a grafik.

Tentokrát se můžeme podívat blíže i na jeho ilustrace ke knize Historie městské hromadné dopravy. Ilustrace je samostatnou kategorií ve výtvarném umění. Chápeme ji jako součást umělecké literatury, jako prostorový obraz literárního díla. Charakteristickými rysy Boudových ilustrací jsou dokonalá kresba spočívající na jasné a přesné kresbě linie, technická znalost tématu a smysl pro detail, využití barvy podtrhující nositele děje a

poetická kompozice. Jen se podívejte na ilustrace poštovního dostavníku a formanského vozu, kočáru a nosítek z 18. století, koňky v Drážďanech, kabelovou dráhu v San Francisku. Nezdají se vám tyto obrázky poetickými? To přece není technická kresba, to je epická ilustrace s příběhem, to je výtvarné vyjádření technického objektu v lyrické atmosféře. Boudovy ilustrace nedoplňují text spisovatele, nejsou věcnou či technickou informací, naopak, jsou významotvorné, jsou zdrojem estetického prožitku a spolu s textem vytvářejí organickou uměleckou syntézu.

Jiří Bouda v celé své malířské a grafické tvorbě dokazuje, že umí vystihnout realitu věcí, ztvárnit dnešní svět, v němž žijeme i vyvolat v nás nostal-

gické vzpomínky na něco, co jsme měli rádi. Umí vytvořit atmosféru ročních období: zasněžená zimní Praha, jaro v pražských ulicích, Hradčany zalité sluncem; atmosféru prostředí: procházka na Žofíně, pohled z Novotného lávky na hrad, schůzka na Staroměstském náměstí. Má smysl pro barevné ladění, proto má tolik rád barevnou litografii. Ale umí vzít do ruky jehlu i rydlo, o čemž svědčí řada výborných listů, které vytvořil v technice suché jehly a dřevorytu.

Pro každého umělce je charakteristické, že si vytváří svůj svět, který popisuje svým vlastním nezaměnitelným rukopisem. Jiří Bouda je vyhraněnou malířskou osobností a jeho práci poznáme na první pohled. Většina jeho grafických listů je oslavou krásy české krajiny a holdem tvořivé práci lidských rukou. Čerpá námětově z místa, které je mu nad jiné dobře známé — z Prahy. Podíváme-li se na jeho grafické listy pražských zákoutí, ulic, náměstí, pochopíme, proč se toto město stalo jeho inspiračním zdrojem. V těch jeho pražských obrázcích je ukryto jeho mládí — procházky s otcem, první zahoukání lokomotivy, jeho jinošství — škola, první schůzky s dívkou i léta dozrávání — vysokoškolská studia, první výstavy. Láska k městu a hrdost na jeho krásu, to jsou pocity, které vyvěrají z jeho obrázků Prahy, pocity přesvědčivé a pravdivé. Bouda inspirované česká krajina, ale ani při jejím zobrazování nezapomněl na svou dávnou lásku, vidí ji z vlaku nebo s vlakem. Vidí ji oživenou supějícím vláčkem, rozsvětlenou pelargóniemi na venkovském nádraží.

Měl jsem to štěstí, že jsem mohl, nejenom jako sběratel, ale i jako jeho přítel, sledovat v posledních deseti letech jeho práci. Mám rád jeho grafiku, je specifická a prostá, je plná citu, je odrazem mravních hodnot tohoto skromného člověka. Jiří Bouda je svůj, není poplatný ani svým učitelům ani svému okolí, snad proto je tolik vyhledávaný sběrateli grafiky. Má každému co říci, zná jeho město i kraj, vždyť všude jezdí vlaky a všude žijí lidé.

PhDr. Ivo Prokop